

Людська доля

Посилав пан козака з листом, і йому випала дорога через ліс, і він їхав тим лісом, та надібав святого Миколая, що він в'язав лика — одно добре, а друге кепське. Але святий Миколай показався йому в постаті старого діда. Де той козак, приїхавши близько св. Миколая, і дивиться на тое і повідає: «Що то ви, дідуню, ото робите?» А св. Миколай відзивається до нього: «А що ж? Ти бачиш добре, що я роблю; лика в'яжу». — «Та я, дідуню, бачу, що ви лика в'яжете; іно не знаю, нащо?» — «Ото так, козаче! Тії лика, которії я в'яжу до купи, то вони свідчать людську долю!» — «А чого ви в'яжете одно лико добре, а друге кепське?» — «Бо так треба; бо і люди такі на світі: єсть добрії і недобрії, то треба їх так вінчати, щоб були злі з добрими, а добрі зо злими». — «А то для чого?» — «Для того, бо як би се звінчали самі злі, то вони би не могли в світі жити; а як би се повінчали добрі, обоє робучії, то вони б з великого добра забули за бога».